

(١)

د عامو گټو او د عامو چارو ساتنه

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی هغه پخپل کتاب کې فرمایلي: « وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ » ژباړه: « کوم کارونه چې د نېکۍ او خدای پالنې دي، په هغو کېني له ټولو سره مرسته وکړئ؛ او کوم کارونه چې د گناه او تیري وي، په هغو کېني د هېچا ملاتړ مه کوئ. د الله څخه ووپرېږئ، د الله عذاب ډېر سخت دی » او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی چې هیڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندې چې د قیامت تر ورځې پورې په نیکۍ سره د هغه تابعداري کوي.

و بعد:

په یقیني ډول د اسلام مبارک دین حقیقی او واقعی دولت رامنځته کړی وو او د هغې بنسټونه یې ایښي وو او ارزښتونه یې ورته ټاکلي وو، او خلک یې دینته هڅولي ترڅو ددې ساتنه وکړي او ددې ساتنه یې اړین گړځولي او پاملرنه پرې د ټولو گډ مسؤلیت گړځولی هر څومره چې خلک د عامو چارو په پوهیدني او د هغې خطر باندې پوهیږي همدومره ورسره همکارۍ او یووالی زیاتېږي او ټولنه پرې پیاوړی کیږي او د یو بدن په څیر گړځي چې د یو غړي به درد سره ټول بدن دردیږي لکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم پدې هکله فرمایلي: د مومنو مسلمانانو مثال په مینه رحم او په همدردۍ کې د بدن په څیر دی کله چې د بدن هر غړی دردو کړي نو ټول بدن ورسره دردیږي.

بی له شکه د عامو چارو د ساتني یو له مهمو ارزښتونو څخه د عامو گټو مخکيوالی دی چې باید په خاصو گټو باندي مخکي کړای شي ځکه چې گټه يي ټولو خلکو ته رسيري او يواځې په يو اړخ باندي منحصره نه وي او پدې سره د ټولني ټول مادي او معنوي اړتياوي هم پوره کيري خلکوته خیر او ښيگڼه رسيري له هغوی څخه شر او فساد لري کيري د هيواد د برقراری او د ځمکنی بشپړتيا لامل کيري او بي له شکه چې د امت او د ټولني گټه د لومړيتوبونو فقه هم غواړي.

او قرآن کریم هم پدې باندي ټينگار کړی چې د عامو گټو ساتنه اوپه خاصو گټو باندي د هغي مخکي والی د رسولانو او ټولو انبياؤ لاره وه ځکه هيڅ رسول ندی ليرل شوی مگر د خپل قوم د خوښی لپاره ليرل شوی ترڅو هغوی ته خیر ورسوی بغير لدې چې دهغوی څخه د مادياتو او دنيوي گټو غوښتنه وکړي لکه چې د نوح عليه السلام هود او د شعيب عليهما السلام په ژبو باندي الله تعالی فرمايلي: « وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ، يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ، إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ» ژباړه: «او اي قوم! زه پردي وظيفه ستاسي څخه كوم مال نه غواړم، زما اجر خو پر الله باندي دی. او زه د هغو خلکو شړونکی هم نه يم چې زما خبره يي منلي ده، هغوی په خپله د خپل رب حضور ته ورتلونکي دي. خو زه گورم چې تاسي جهالت غوره کوئ. اي قوم! پر دې کار باندي زه ستاسي څخه كوم اجر نه غواړم؛ زما اجر خو د هغه ذات په ذمه دی چې هغه زه پيدا کړی يم. ايا تاسي له پوهي څخه کار نه اخلئ؟ شعيب (ع) ورته وويل: "اي قوم! تاسي په خپله فکر وکړئ چې که زه د خپل رب له لوري پر يوې روښانه شاهدی وم او بيا هغه له خپل لوري څخه ما ته ښه روزي هم راکړه، (نو له دې څخه وروسته زه ستاسي په گمراهيو او حرام خوربيو کښي ستاسي سره گډون څنگه کولای

شم؟) او زه هيڅکله دا نه غواړم چې له کومو خبرو څخه چې زه تاسي منع کوم، د هغو په خپله مرتکب شم. زه خو اصلاح کول غواړم تر څو پوري مي چې وس رسيري. او زه چې د څه شي سرته رسول غواړم، هغه په ټوله معنا د الله په توفيق پوري ترلي دي، ما پر هماغه باندي توکل کړی دی او په هره معامله کي د هماغه لوري ته رجوع کوم».

اسلامي شريعت پداسي ډول سره راغلی چې د عقل سره برابر دی او ددي چاري داسي دي چې ټول هيوادوال بايد د عامو گټو ساتنه وکړي او لږي جملي څخه يو هم دا دی چې بايد د ټولني ضروري اړتياوي پ،ره شي او د واقعيتونو فقهي ته پاملرنه وشي که چيرته د ټولني اړتيا پدي کې وي چې روغتونونه دي جوړ شي او د بي وزلو لپاره برابر کړی شي نو همدې ته بايد لومړيتوب ورکړل شي، او که د ټولني اړتيا پدي کې وي چې مکتبونه او معهدونه ورته جوړ شي او د هغي بيا رغونه وشي او په شاگردانو باندي زيات صرف وشي نو بيا لومړيتوب همدلته دی که چيرته ټولنه اړتيا ولري چږ د بي وزلو سره مرسته وشي ترڅو د هغوی پور ادا شي نو بيا لومړيتوب همدلته دی نو د خلکو اړتياوو پوره کول او د هغوی د ژوند جوړول د شرعي او هيوادنی وجاييو څخه گڼل کيږي پدي هکله نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي: هغه څوک مومن ندی چې په مړه خيټه ځملي او گاونډی يي وگی وي او دا پري پوهيږي.

همدارنگه لږي جملي څه بله هم د عام مال ساتنه ده چې بايد ترسره شي او پدي کې ټول هيوادوال شريک دي د عام مال حرمت د خاص مال حرمت څخه ډير سخت دی ځکه چې د ډيرو حقونه ورباندي ترلي وي او زياد ذمه واري لري نو له همدې کبله اسلام خبرداری ورکړی چې دا له منځه يو نړل شي او يا هم لا ترسره نشي پدي هکله الله تعالی فرمايي: « وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوْفِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ»، ژباړه: «دا د هيڅ يو پېغمبر کار نه شي کېدای چې خيانت وکړي. او هر څوک چې خيانت وکړي، هغه به له خپل ټول خيانت سره د قيامت په ورځ

حاضر شي. بيا به هر چا ته د هغه د کړو وړو پوره پوره بدله ورکړه شي او پر هيچا به هيڅ تېری ونشي»، نو عام مال د ټولو خلکو ملکيت دی د يوي خاصي او ځانگړي ډلي پوري تړاو نلري او څوک چې دا چاري پرمخ وړي بايد ددي ساتنه وکړي او خپلو خلکوته ورسوي هيچا ته جائزه نده چې تيری پري وکړی او يا هم هغه څه تري واخلي چې مستحق يي نه وي ځکه دا يو ډول خيانت او ظلم دی او په باطل ډول سره د خلکو د مال خورل دي.

همدارنگه د اسلام مبارک دين د عامو ادارو د عبادت ځايونو مکتبونو روغتونونو باغونو او د نورو شيانو د ساتني امر کړی دی او دا يي د ټولو خلکو گډ ملکيت گرځولی دی ځکه چې گټه يي ټولو خلکو ته رسيري او خبرداری يي ورکړی چې بايد تيری پري ونشي او په هيڅ ډول فاسد نشي الله تعالی فرمايي: «وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا» ژباړه: «او په ځمکه کبني فساد مه را ولاړوئ چې کله په هغې کبني اصلاحات راغلي دي»، دا ددي لپاره راغلی دی ترڅو څوک دا وهم ونکړي چې عام ملکيت څنگه يي چې خوښه وي هماغسي وکاروي پدي دعوی باندي چې دا گډ د ټولو حق دی دا غلط فهم دی نو مونږ باندي لازمه ده چې د عامو ادارو ساتنه وکړو او وده او پرمختگ پکې راولو ځکه دا د يو وگړي پوري اړه نلري او نه هم کومي خاصي ډلي پوري بلکه دا زمونږ د ټولو دي او د راتلونکي نسلونو لپاره دي.

همدارنگه لدي جملي څخه بل هم د لاري ساتنه ده او د هغی د حق ادا کول دي پدي هکله نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي: تاسو په لارو کې مه کينئ ورته وويل شو ای د الله رسول! مونږ بايد مجلس وکړو ترڅو خبري پري وکړو نو بيا يي ورته وفرمايل: که چيرته داسي وي د لاري حق بيا ادا کړئ ورته وويل شو د لاری حق څ دی ورته يي وفرمايل: سترگي ټيټي کړئ زيان مه رسوئ او سلام ته ځواب ووايئ په نيکيو امر او د بدبو څخه ځان وژغورئ همدارنگه نبي کریم صلی الله

عليه وسلم فرمايلي: ايمان څو اويا شاخونه لري غوره پکي کلمه ده او آخر يي د لاري څخه د زيان رسوونکي بني ليري کول او حيا هم د ايمان يوه برخه ده.

همدارنگه لډي جملي څخه بل هم د هيوادني مکلفيتونو سرته رسول دي او دا هغه واجبات دي چې دين او هيواد لازم کړي ځکه چې هيواد هم د دين په څير د انسان لپاره لازمي ده چې ساتنه يي وکړي او پدي لاره کې ميرانه وبنايي او زمونږ د اسلام مبارک دين هم پدي باندې ټينگار کړي لکه چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: دوه ډول سترگي به اور ونه گوي يو هغه چې د الله په لاره کې وژاري بل هم هغه چې د الله به لاره کې د ساتني دنده په غاړه ولري.

همدارنگه لډي جملي څخه بل هم دا دی چې بايد هيواد د نورو هيوادونو سره په کړي تړونونو باندې پوره والی وکړي ځکه چې دا هم اړينه ده چې بايد پدي لاره کې ددي ټول ساتنه وشي او په شويو تړونو باند وفا وشي لکه چې الله تعالی فرمايي: « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ » ژباړه: «اي مؤمنانو! د بنديزونو پوره مراعات وکړئ»، پدي آيات کې ټول تړونو او عهدو ته اشاره شوی ده چې يو انسان يي د بل انسان سره کوي نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: مسلمانان په شرطونو باندې بايد پابند ووسي مگر هغه شرط چې حلال حرام کړي او حرام حلال کړي.

نبي کریم صلی الله عليه وسلم د حديبي په سوله کې بيلابيل داسي تړونونه وکړل او شرطونه يي ومنل چې سخت وو ورباندې او د قريشو سره يي تړونونه لاسليک کړل او دا پخپله د وفا دارې بنودنه کوي.

همدارنگه بدي برخه کې بايد د هيواد د ساتني امنيت او برقرارۍ لپاره هم کار وشي او هغه څه له منځه يوړل شي چې خطر ونه ورته مخامخ دي ځکه چې دا بيا ټول هيواد ته زيان رسوي الله تعالی فرمايي: «وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا» ژباړه: «دوی چې کله کوم د ډاډ یا وېرې خبر اوري، هغه خپروي؛ په داسې حال کې چې که دوی هغه (خبر) پېغمبر او د خپلې ډلې مسئولو کسانو ته ورسوي، نو پر هغه به داسې ډول خلک وپوهیږي چې د دوی په منځ کې دې خبرې صلاحیت لري چې له هغې څخه سمه نتیجه واخیستلی شي. که پر تاسې د الله مهرباني او رحمت نه وای، نو (ستاسې نیمګړتیاوي داسې وي چې) له څو تنو پرته به نور ټول په شیطان پسې خوځېدلي واست.»

اقول قولي هذا و استغفر الله لي ولكم

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی چې هیڅ شریک نلري، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملګرو او په هغه چا باندې چې د قیامت تر ورځې پورې په نیکۍ سره د هغه تابعداري کوي.

ډیرو درنو مسلمانانو ورونو:

په عامو گټو او په عامو چارو باندې ځان پوهول ددې لامل کیږي چې د محدودو او تنګو گټو څخه د ټولني د عامو گټو لوري ته پاملرنه وشي نو له همدې کبله دا چاره د ټولو وګړو ترمنځ خپور نه وي بلکه دا چارې تخصص لرونکي خلک پرمخ وړي چې د هغه څه ارزښت باندې پوهیږي چې د دوی په اړه اچول شوي وي ځکه ځینې داسې چارې هم شته چې د ملی امنیت پورې اړه لري چې د خلکو ژوند گټي او د هیوادونو ارزښتونه او دده هیوادونو سیمه اییز او نړیوال ځای همدې پورې تړلي وي او د همدې لارې خپلې سیاسي ټولنیز امنیتي علمي او نوري چارې پرمخ وړي او د علم خاوندانو ټینګار کړی چې باید څوک اجتهاد کوي هغه د اجتهاد

او د نظر خاوند بايد ووسي نو كله چې بيا پدغه وخت كې اجتهاد وكړي كه چيرته اجتهاد سم هم نه وي يو اجر وركول كيږي او كه اجتهاد يي سم وو بيا دوه اجره ورته وركول كيږي نو دلته بيا د مفهوم مخالفې تقاضا دا ده چې كه چيرته يو څوك د اجتهاد وړتيا ونلري او اجتهاد كوي نو بيا دلته كه اجتهاد يي سم هم وي نو يوه گناه وركول كيږي ځكه چې په حديثو او فتوى ته لاس اچولى حال دا چې علم نه لري كه اجتهاد وكړي او اجتهاد يي غلط وي نو بيا دوه گناهونه ورته ليكل كيږي يوه گناه ددي لپاره چې غلطه فتوى يي وركړى او بله گناه يي ددي لپاره چې جرات بير له علم څخه كړى ترڅو حديثو او فتوى ته لاس واچوي نو د اسلام مبارك دين هميشه ددى تينگار كړى چې د علم او د اختصاص خاوندانو ته درناوى وشي لكه چې الله تعالى فرمايي: « فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ » ژباړه: «تاسو د علم د خاوندانو څخه پوښتنه وكړئ كه چيرته نه پوهيږئ»، د پند او د زكر خاوندانو څخه مقصد دلته د علم او د اختصاص خاوندان هغه كه د هر علم پوري اړه ولري.

نو له همدې كبله بغير د علم څخه او بغير د شرعي سند څخه د فتوى په وركولو كې دچټكى كولو څخه منعه شوى لكه چې الله تعالى فرمايي: «فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ، وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ * مَنَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ » ژباړه: «او همدغه راز دوه د اوبښ له ډوله او دوه د غوايي له ډوله دي. پوښتنه وكړه: «ايا خداى د دوى نر حرام كړيدي كه بنځي، يا هغه بچى چې د اوبښې او غوا په گډه كښي وي؟ - ايا تاسي په هغه وخت كښي موجود وئ چې الله د هغو د حراموالي حكم دركړى و؟» - نو له هغه چا نه به بل لوى ظالم څوك وي چې د الله لوري ته د دروغو وينا منسوب كړي، تر څو چې له علم څخه پرته خلكو ته غلطه لارښوونه

وکړي. په باوري توګه الله دغه راز ظالمانو ته سمه لاره نه ښيي. او دا چې ستاسي ژبي د درواغو حکمونه صادروي، چې دا حلال او يا دا حرام دي؛ نو په دغه شان حکم کولو سره پر الله درواغ مه وایاست. څوک چې پر الله درواغ تړي، هغوی هيڅکله بری نه مومي. د دنیا خوندونه څو ورځي دي. په پای کېني د هغو لپاره دردناکه سزا ده».

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي: څوک چې بغیر د علم څخه فتوی ورکړي ګناه يي په هغه چا باندې ده چې فتوی يي ورکړي ده، همدي لپاره لوی صحابه کرام او تابعین به د فتوی ورکولو څخه ډاریدل ځکه چې هغوی پوهیدل چې دا ډیر خطر لري حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه فرمایلي: کوم آسمان لاندی به ژوند کوو او د کومي ځمکي د پاڅه به څنګه اوسیدو پداسي حال کې چې د الله په کتاب کې د علم څخه پرته خبري کوي، او یوه ورځ د شعبي رضی الله عنه څخه د یوي مسألي په هکله پوښتنه وشوه وي وفرمایل زه پري په ښه ډول نه پوهیږم هغه وویل ملائکو هم ویلي وو « لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا » ژباړه: «مونږ لره علم نشته مګر هغه چې تا مونږ ته را ښودلی»، او عبدالرحمن بن ابی لیلی فرمایي ما د یوسل او شلو څخه زیات صحابه ولیدل چې پوښتنه به تری وشوه نو یوبل به يي لیرل تر دي چې بیرته به لومړي شخص ته مسأله راتله.

د عامو چارو ساتنه ګډ مسؤلیت دی هر چاته د خپل توان په اندازه باید کار وکړي لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: په تاسو کې هرکس د شپونکي حیثیت لری او هر یو په تاسو کې د خپل رعیت مسؤلیت دی امام د خپل رعیت مسؤل دی سړی د خپل کور مسؤلیت په غاړه لري ښځه د خپل د میره د کور مسؤله ده خادم د خپل د بادار د مال د ساتني مسؤلیت په غاړه لري.

ډیری خلک اوس داسي دي چې خپلو خبروته يي پام نه وي چې څه وايي یا لیکي او یا هم د ټولنیزو پانو له لاري خپروي دوی دپته نظر نه کوي

چې د بي خايه اوازو خپرول د هغو وسيلو د جملي څخه گڼل كيږي چې د باطل خاوندان د حق خاوندانو په وړاندي كاروي ځكه چې له كبله يې د هغه امت وگړي يو په بل باندي شكونه كوي چې د يو بدن په څير دي نو له همدې لپاره نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د يو چا لپاره همدا دروغ بسنه كوي چې هر هغه څه وايي چې واورې.

دا چې يو انسان هر څه چې واورې او وايي يو ډول د درواغو د جملي څخه گڼل كيږي او ويونكي ته په آخرت كې پدې سخت سزا ملاويږي نو د هغه چا په هكله به دي څه خيال وي چې پداسې ډول خبرې كوي چې نه يې ليدلى وي نه يې اوريدلى وي او نه علم لري او له ځان څخه په درواغو خبرې كوي بهتان كوي نو ومره دروند جزا به وركول كيږي نو له همدې لپاره پدې باندي ټينگار شوى چې بايد په خبرو كې احتياط او پاملرنه وشي د عقل څخه كار واخيستل شي بغير د علم څخه فتوى بايد ورنكړل شي.

الله تعالى مونږ ته امر كړى چې ثابت ووسيو او د تخريب كارانو خبرووته غوږ كينږدو او د ټولو هغو خبرو څيړنه وكړو چې مونږ ته رسيري چې آيا ريښتيا دي او كه نه لكه چې الله تعالى فرمايي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ» ژباړه: «اي مؤمنانو! كه كوم فاسق تاسي ته له كوم خبر سره راشي، نو تاسي (د خبر په اړه) پلټنه او تحقيق وكړئ، هسي نه چې كومي ډلي ته په ناپوهۍ سره ضرر ورسوئ او بيا پخپلو كړو پښېمانه شئ»، او پدې هكله پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي: فكر كول د الله تعالى له لوري څخه دي او عجله كول د شيطان له لوري څخه.

نو مونږ او تاسو ټول دپته اړتيا لرو چې د عامو چارو په ارزښت باندي پوه شو او عامې گټې مخكې كړو او هغه خطرونه درك كړو چې زمونږ څخه را چاپېره شوي دي ترڅو پدې كې ونه خويږو او پدې سره د دين او

د هیواد د دښمنانو په وړاندې ټول چالونه د ناکامۍ سره مخامخ کړو او په حق باندې ثابت شو او زموږ په منځ کې باور فضا رامنځته شې او د خیر او ښیګڼې په کارونو کې همکاري وکړو ځکه چې اغیزې یې په ټولو خلکو باندې پریوځي.

الله تعالی دې موږ ته توفیق راکړې ترڅو هغه حقونه ادا کړو چې هیواد پر موږ لري او الله تعالی دې زموږ ولس او د چارو سمبالوونکي پوځ پولیس وساتې او زموږ مصر د نوري نړۍ د هیوادونو سره په امن او هوساینه کې ولري.